

velikosti, rujava z dolgim pecljem, prav dobra za sušenje.

Okrogla pomerančnica. Drevo veliko in prav rodovitno; (sad) hruška velika, jajčeve oblike, če je frišna, zelene barve, popolnem dozorela pa je lepo rumenkaste barve, sladkega muškatega okusa.

Zimska apotekarca. Drevo rodovitno, hruška je velika, podolgasta, rudečkaste barve, dobra in sposobna za sušenje kakor za drugo porabo.

(Nadalje.)

O vravnavi zemljiškega davka.

Deželna komisija štajerska je tarife zemljišnega davka, kakor so bili od okrajnih cenilnih komisij izdelani, presodila in popravila, ter jih razposlala županskim uradom in dotičnim okrajnim cenilnim komisijom, da se posestniki sami lahko prepričajo, kako da so tarifi za vsak okraj postavljeni in kako se je to določilo. — Proti tarifom se smejo in sicer do 12. julija t. l. pritožiti pisмено pri cenilnih komisijah: cele srenje, kakor tudi taki posestniki, ki sicer ne stanujejo v srenji, plačujejo pa vendar od zemljišča v dotični srenji vsaj šestinko vsega svojega zemljišnega davka. — V obče je deželna komisija tarife, kakor so jih okr. komisije izdelale ter popravil poročevalec ali deželni inšpektor, znižala.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor., 15. juni. Zbor kat. pol. društva je bil v nedeljo 15. t. m. mnogobrojno od udov in neudov iz celega okraja obiskan, ker se je naznanilo, da se bo razpravljala prav važna stvar. Po nagovoru g. predsednika govoril je povabljeni gost iz Maribora dr. G. in v mičnem, razumljivem in tehtnem govoru dopriča, da se Slovenci zanaprej le državnopravne stranke držati moramo in za državne poslance le može te stranke voliti smemo. Treh strank može — je djal — se bodo pri prihodnjih volitvah volilec ponujali za poslance: nemško-liberalni, mladoslavensko-liberalni in državopravni. Slovenski in nemški liberalci so si celó podobni kakor jajce jajcetu; vero črtita oba in cerkev zatirata oba, le da vsak svojo narodnost povzdigujeta nad vse. Državnopravna stranka je pa vsem pravična. Kar imate oni stranki dobrega, tudi sprejema pravna stranka; kar je pa napčenega, odmetuje. Ona p. je za zdajne šolske postave, samo da se primerno popravijo, šola naj bo spet verska, pri nas katoliška. Ta stranka hoče za cerkev svobodo, za národe norodne pravice v uradih in šolah, za državo edinost, za dežele pravico odločevati v važnih rečeh; torej je vsestransko pravična. Zato mi Slovenci kot verni katoličani, ki hočemo svoje narodne pravice, pa tudi mir želimo z narodi, voliti zamoremo le državnopravne stranke možá, in

to je vsem znani in mnogo zasluženi g. Herman. — Temu pritrđi zbor s živioklici g. Harmanu. —

V zdajnih okolščinah — pravi dalje g. govornik — se ne sme program o zedinjenju Slovenije, s katerim mladoslavenci toliko ropotajo, v prvo vrsto staviti, ker je po oktoberski diplomi neizvršljiv. Ta je pa trdna podlaga, na katero se imamo postaviti, da ne bomo po zraku mahali. Najprej moramo imeti tako ministerstvo, ki bo pravično zahtevanje Slovencev pripoznalo; dokler pa tega nimamo, se z narodnim programom le nasprotnikom orožje v roke daje, češ, da hočemo „Štajarsko raztrgati.“

Na ta govor je zbor sprejel sledeče sklepe:

I. Kat. politično društvo pri sv. Lenartu sprejme in se slaga popolno s političnimi načeli in mislimi velike katoliške avstrijske državnopravne stranke.

II. Obžaluje protidomородni odpad mladoslavencev pod vodstvom dr. Vošnjaka od katoliško-federalistične stranke, in sicer v tem za vso Avstrijo odločilnem, in svled rogoviljenja mladoslavencev za nas pogubnem trenutku.

III. Protestuje in zavrača mladoslavencev paganski in kat. cerkvi protivni izključljivo narodni program.

IV. Ugovarja zoper vsako vsiljenje mladoslavenskega liberalnega kandidata.

V. Sprejme in proglašá g. Hermana kot kandidata za državni zbor.

Po prav mičnem in jedernatem govoru g. F. iz št. Jurja se je zbor sklenil. Določen nam je s tem načrt delovanja za bodoče volitve.

Iz Slov. goric., 15. juni. (Šolska odgoja.) Ni še dolgo, kar smo na Krempergu dobili novega naučitelja, ki si zasluži, da ga je pri nameščenju službe okrajni šolski svét pod krila vzel. Kmalu od začetka so se otroci branili k njemu v šolo iti, drugi so mu iz učilnice begali. Nad to prikaznijo strmeče starše in zbegana srea otrok si je mislil s tem pridobiti, da ni več šolske molitve opravljal. Pa kmalu je zvedel, da ima v šoli otroke katoliških staršev, ki niso pri stavbi nove šole toliko žrtvovali za to, da se njihovim otrokom v šoli najdražja svetinja, sv. vera, v srcih duši. — Pred kratkim je tudi očividno pokazal, da je izmed onih, ki šibe v šoli trpeti ne morejo. Nekega dečka je namreč v jezi tako naudrihal, da so ga komaj k zavesti spravili. Sitnih nasledkov te pedagogike se je odkupil z eno dvajsetico. Ko bi pa vendar to eden izmed vaših višjih izvedel, gospodine? —

Sv. Lenart v Slov. gor., 14. jun. (Telova procesija, kat. šola in učitelji) Procesije na Božjega Telesa den so se pri nas udeležili g. okrajni sodnik, sodnjiski pristav, vodja gruntnih bukev in uradniki davkarije, velika množina ljudi in šolska mladina, deklice v belej obleki in oven-

čane. Niti trg niti okrajni odbor ni bil zastopan pri slovesnosti. Razjarjeno je pa bilo vse pošteno občinstvo, da nobeden učitelj naše štirirazredne šole in tudi obrtniška učiteljica niso toliko spoštovanja imeli do verskega prepričanja faranov, da bi otroke pri procesiji nadzorovali, kakor bi bila sicer dolžnost njihova vsled ukaza ministerstva dne 8. okt. pr. leta. Odkar je ta vrsta ljudi začela pobotnice v davkarijo nositi, viditi je, da so pozabili, da jih kmet plačuje. Tako seveda ne sodimo o vseh učiteljih. Pa podoba je, da naša šola nima samo namena, semenišče nemškutarije biti, kar je dovolj znano, temuč se tudi odlikovati po brezverstvu od sosednjih šol. Zahvaliti se pa imamo za tako odkritosrčnost. Potreba je, da ljudstvo odgojitelje svojih otrok spozna, in da tudi ministerstvo sprevidi, kaj da se pravi, podložnikov imeti, ki so proti kat. cerkvi podkurjeni, katero blizo toliko poznajo kot kitajske rudnike!

Od sv. Martina na Paki, 10. rožnika 1873. Žalostni prigodek se je v tukajšni okolici pretekli teden naključil. Krčmar in posestnik Franc Bizjak je v strašni steklinski bolezn na naglem umrl. Pokojni je bil pred štirimi tedni od svojega lastnega psa na levo roko vgriznen, kterege je hotel, ker je bil bolan, z zdravili zaliti. V jezi pusti drugi dan psa ustreliti in od bližnega živinozdravnika znotraj preiskati, in ta je psa za zdravega (?) spoznal; rano na svoji roki pa je pustil pokojni od ranocelnika S. L. na naglem ozdraviti, brez da bi jo bil izžgal.

27. dan potem, t. j. na binkoštno nedeljo, začne pokojnega že nekoliko po levi roki trgati, še hujše v ponedeljek, ter se razširi bolenje po celem životu; zvečer se pusti s sv. zakramenti preskrbeti, na binkoštni vtorek, poslednji dan svojega življenja, naredi zjutraj vpricho 3 mož poslednjo oporoko in potem čeli dan toži nad strašnim vretjem krvi in nad znotranjimi bolečinami.

Po solnčnem zahodu tistega dne pa so se že videle prikazni stekline: strah pred vodo in lučjo, krč in cukanje, sline itd. Očitna pohvala toraj našemu vrlemu, častivredemu gosp. kaplanu F. J., kateri so tisti trenutek ljudi od bolnika spravili in njega zaprli, ključ pa potem obč. predstojniku izročili, da se vendar ni nobena nesreča prigodila, ker je rajni že popred sam rekel, da, ko bi on tako zveden ne bil, bi že bil vse ogrizel. — Ob 11. uri zvečer pokojni po velikem vpitju in razbijanju pade in leže na tleh umre, zapustivši žalostno ženo in troje čisto malih otrok. —

Ta žalostna prigodba naj služi v poduk, da se varujete psov kolikor mogoče, in če pes pri hiši zboli, dajte ga brž konjedercu, ne pa da bi ga sami s zdravili zalivali.

Fr. St. obč. predst.

Iz starega trga, 15. junija. Lepo pa žalostno slovesnost smo večeraj imeli: g. Martina Apačnika, bogoslovca 4. leta, smo pokopali. Že več

let je rajni na želodec bolehal, pa je zopet okrevaj; letos od novega leta sem pa je vedno hujše prihajalo, začel je kri pljuvati; sred posta pride domú k svojim starišem na počitek, misleč, da mu bo krepki zrak k zboljšanju pomagal; ali prišel je — česar se ni nadejal, na večni počitek domu.

S sv. zakramenti previden, je na sv. Rešnjega telesa den zjutraj okoli dveh mirno v Gospodu zaspal.

K pogrebu je rajnega spremljalo, kljubu slabemu vremenu, dvanajstero duhovnikov in čevero bogoslovcev, in pa ogromna množica ljudstva.

Besedo rajnemu na slóvo so prav genljivo govorili č. g. dekan Fr. Bruner, — in ko so truplo v zemlje krilo položili, smo mu zapeli žalostinko Tomaževičevo. —

Ta pogreb pa nam je na novo pokazal, kako še kmečko ljudstvo duhovski stan v časti ima, kajti dasiravno je bil pot tisti den silno slab in je dež curkoma lil, se je nabralo ljudi, da se je vse trlo.

Konečno še omenim, da je od l. 1871, t. j. v dveh letih rajni A. že drugi bogoslovec iz naše fare, ki je pred dovršenjem svojih študij iz svetá poklican. Ali ni to, kakor da bi Bog sam število duhovnikov menjšal, in jih rajše v boljši svet klical, ker jih mnogoteri toliko sovražijo in znaničujejo. Tudi v tej stvari so liberalci huda duševna kuga za ljudstvo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Denes smo primorani polit. ogled začeti z domačimi zadevami. „Slov. Narod“ je namreč v štev. 136. dne 17. t. m. prinesel pod črko x „iz slov. Štajerja“ članek, ki je poln osebnosti in s toliko strastjo pisan, da bi res upanje sporazumljenja zginoti moralo, ko bi vsi narodnjaki takošne politično-verske nazore imeli, kakor ta štajerski iksler. V pretres že tolikokrat odbitih laži se zopet spuščati ne moremo; razglasili bomo prihodnjič program „pravne stranke“, kakor so ga že zdavno razglasile „Novice“ in mnogi drugi federalistični časniki. Iz programa se bo vsak pameten človek prepričal, da ni res, da bi ta program nasprotnoval „narodnemu“ programu slovenskemu. Sicer je pa to celó prazno pričkanje. Vsa jeza nasprotno-liberalne stranke proti nam in programu „pravne“ stranke izvira odtod, ker poudarjamo tudi pravice kat. cerkve. Zakaj pa to storimo zdaj? Zato, ker mora sedanja vlada v prihodnjem drž. zboru predložiti postave, ki imajo po želji liberalne stranke veljati namesto pogodbe s papežem, katero so zavrgli. Tu bo šlo za bitstvene pravice kat. cerkve, za najvišje koristi kat. slovenskega ljudstva, in mi moramo poroštva imeti, da bodo kandidati pravi možje. Mi zares nismo krivi, če „Narod“ tega ne ume ali